

10

lat

1957-1967 WARSZAWSKA
ORGANIZACJA ZMS

**Związek
Młodzieży
Socjalistycznej
Zarząd
Stołeczny**

**10 lat
warszawskiego
ZMS-u**

**Warszawa
kwiecień 1967**

Opracowanie techniczne:
KRZYSZTOF PANUFNIK, BOGDAN SZUL

Projekt okładki:
ZBIGNIEW WILMA

Zdjęcia:
LEOPOLD DZIKOWSKI

SPIS
TREŚCI

Stanisław Kociołek	
DO CZYTELNIKA	5
Andrzej Majkowski	
DZIŚ I JUTRO	7
Waldemar Sierakowski	
MOJEMU MIASTU	11
Waldemar Jedynak	
ZMS w T-1	17
Romuald Markowski	
UNIWEREK	21
Barbara Kowalczyk	
WYTRWAŁOŚĆ... ODWAGA... SILNA WOLA...	23
CALENDARIUM WARSZAWSKIEJ ORGANI- ZACJI ZMS	27
PRÓBA BILANSU	79
STATYSTYKA WARSZAWSKIEGO ZMS . .	93

DO CZYTELNIKA!

Na niewielu stronach spisane zostało „calendarium” stołecznej organizacji ZMS. Na 10-lecie jej istnienia — dla młodych, których historia zaczęła się później, i dla starszych, by utrwalić pamięć o przeszłych latach. W tej kronice wydarzeń, dat, ludzi — ujęto tylko ich część. Dzieje organizacji stołecznej były w rzeczywistości znacznie bogatsze, nieraz dramatyczne. Współtworzyły je dziesiątki tysięcy ZMS-owców. Nie spisano ich przeżyć, doświadczeń, wszystkiego co wniesli do organizacji i czym wzbogacili wiedzę, świadomość ideową i polityczną, charakter. Suche informacje nie mogą wyrazić treści i napięcia walki, starań i uporu w dążeniu do wspólnego dobra, do urzeczywistnienia zamiarów. Nie mogą wyrazić gorczy niepowodzeń, porażek.

Ale i taki zapis jest żywy, wyrazisty. Nie sposób — przeczytawszy do końca — nie pochylić czoła przed pracą i wysiłkiem co raz to nowych generacji ZMS-owców ideowych i walczących. Nie sposób nie dostrzec najcenniejszego przekazu ideowości i zaangażowania, również dziś towarzyszącego ZMS-owcom w życiu i pracy.

Jest to dziesięciolecie pochwałą czynu i odwagi. Niechże będą one nieodłączną cechą organizacji. Tylko wówczas będziecie zdobywać umysły i serca młodzieży dla wielkiej sprawy socjalizmu.

WALDEMAR SIERAKOWSKI

MOJEMU MIASTU...

Kiedykolwiek wracam myślami do lat swego dzieciństwa i moich w tym okresie kontaktów z Warszawą — zawsze powraca w nich okres mrocznej okupacji, który odcisnął niezapomniane piętno na moim pokoleniu. Pamiętam, tak jakby to było wczoraj, płonące domy stolicy w okresie wrześniejszej bohaterskiej obrony miasta w 1939 r. Pamiętam przeżyta i widziana oczami dziecka rozpaczliwą ucieczkę mieszkańców Warszawy zatłoczoną szosą lubelską nad którą bezkarnie krążyły hitlerowskie Messerschmidty siejące grozę i śmierć. Pamiętam powrót do sparaliżowanego, posępnego miasta, uliczne łapanki i egzekucje.

Należę do tego pokolenia, które przeżyło te lata i pamięta. Piszę o tym nie dlatego, żeby zaspokoić swoje wspomnienia, aby młodszemu kołegom w sposób nikły uprzytomnić historię „Zakazanych piosenek” czy kronik O'Briena — ale po to, aby pokazać, co kształtowało mój stosunek do bohaterskiego miasta i bohaterskich ludzi w nim żyjących.

Gdy po wojnie wyjeżdżałem do szkoły we Wrocławiu wiozłem ze sobą album z pocztówkami przedwojennej Warszawy oraz pytanie: — czy miasto wróci do życia?

Ucząc się i pracując na Dolnym Śląsku, spotykając się w gronie warszawiaków nieprzerwa-

nie śledziliśmy odbudowę stolicy. Cieszyliśmy się każdym odbudowanym domem i ulicą. Przeżywaliliśmy razem z młodymi budowniczymi Warszawy renesans trasy W—Z i Starówki, budowę Placu Defilad i Stadionu X-lecia.

Tak jak w okresie okupacji, tak i wtedy Warszawa była dla mnie symbolem życia, ale teraz życia nowego.

*

Nastąpił rok 1958. Przyznam się, że z wielką radością przyjąłem propozycję Komitetu Centralnego ZMS przeniesienia mnie do pracy w Warszawie. Po latach życia na Ziemiach Odzyskanych wracałem do stolicy, nie sam — z żoną i tym samym albumem zdjęć starej Warszawy.

Nastąpił nowy — przeszło 5-letni okres mojego życia — okres pracy w Stołecznej Organizacji ZMS. Gdy w październiku zostałem wybrany Sekretarzem Komitetu Warszawskiego ZMS nie znając jeszcze dobrze zakresu i możliwości działania, aklimatyzując się w nowym, odbudowanym mieście, nawiedziły mnie wątpliwości: czy znajdę w tych nowych warunkach miejsce dla siebie, czy potrafię znaleźć program aktywnego działania...

Już pierwsze kontakty z żywo pulsującą działalnością młodzieży, z tempem życia wielkiej zbiorowości wciągnęły mnie jednak bez reszty. Uprzytomniłem sobie, że obok pracy politycznej, walki ideologicznej i pracy produkcyjnej tak wiele jest do zrobienia na rzecz dalszej odbudowy i rozbudowy naszego miasta. Tym właśnie zagadnieniom głównie poświęciłem pierwszy okres działalności w warszawskim ZMS.

A pracy okazało się nie mało. Wystarczyło jej dla kilkuset tysięcy młodych przy budowie Trasy Mostowej, Parków Kultury i Wypoczynku, Stadionów, Moczydła i innych obiektów. Z tego ruchu zrodził się późniejszy patronat orga-

nizacji nad zabudową Strony Wschodniej ulicy Marszałkowskiej. Dużym przeżyciem dla nas wszystkich był akt nadania Warszawskiej Organizacji Złotej Odznaki Odbudowy Warszawy na pamiętnym wiecu w rocznicę wybuchu II Wojny Światowej, 1 września 1960 r. oraz apel młodzieży stolicy, który odbił się szerokim echem po wszystkich kontynentach: „NIGDY WIĘCEJ WOJNY”. W imię pokoju i w imieniu przez nas odbudowywanego, a przecież kiedyś skazanego na zagładę miasta.

*

Gdy wspominam o tych sprawach zawsze wracam do spotkania grupy uczniów ZMS-owców z Sekretariatem KC ZMS, jakie miało miejsce w 1961 r. i słowa młodej dziewczyny: dla mnie historia okupacji i hitleryzmu jest taką samą historią jak dzieje wojen napoleońskich... Stąd chyba słusznie w naszej pracy często wracaliśmy do rozmowy o tamtych dniach, spotykając się z działaczami PPR i ZWM, Gwardii i Armii Ludowej, słynnymi „Czwartakami”, żołnierzami powstania i pionierami odbudowy. I zawsze z dumą podkreślaliśmy rodowód tradycji naszej ZMS-owskiej organizacji.

Z tradycji już późniejszych, bo ZMP-owskich powstawał w pierwszych latach ZMS-owski odrodzony ruch współzawodnictwa pracy. Rozwijał się on wprawdzie z oporami, ale dosyć szybko wykazał swoje niezaprzeczalne, nie tylko produkcyjne ale szczególnie wychowawcze zalety. Trudno jest zbudować coś nowego, ale bardziej chyba zrekonstruować to co rozsypało się i straciło popularność. Tak właśnie było z ruchem współzawodnictwa. Później, po nadaniu pierwszego tytułu Brygady Pracy Socjalistycznej zespołowi Włódka Teklaka z Fabryki Samochodów Osobowych — było łatwiej. Aktyw młodzieżowy warszawskich fabryk wygrywał batalie o przywrócenie właściwych wartości pracy i nauce. Tak, właśnie w tym miejscu trze-

ba mówić o nauce. Już pierwsze regulaminy precyzowane w 1959 r. mówiły, że ubiegać się o tytuł BPS mogą tylko te zespoły, które podnoszą swoje kwalifikacje. Oznaczało to dla organizacji konieczność stworzenia możliwości spełnienia tego postulatu i doprowadziło ostatecznie do rozbudowy i właściwego profilu Uniwersytetów Robotniczych ZMS.

*

Wielokrotnie stawiano nam zarzuty, że chwytamy się spraw nie najbardziej ważnych, że brak w naszej działalności myśli przewodniej. Wiele było w tym prawdy i nie o tym dzisiaj z okazji X-lecia ZMS chcę pisać. Kto przychodzi do solenizanta z rejestrem jego błędów? Dzisiaj natomiast chcę choćby w minimalnym zakresie wykazać, że praca ta miała logiczny ciąg, olbrzymie zapotrzebowanie społeczne i to nie tylko z punktu widzenia samej młodzieży. Z niego rodziła się potrzeba zajęcia problemami wolnego czasu po pracy i nauce, a więc utworzenia młodzieżowych klubów, organizacji systemu działalności rozrywkowej, festynów i obozów szkoleniowo-wypoczynkowych. Mógłbym wyliczać w nieskończoność akcje stałe i doraźne, które były przedmiotem troski organizacji i jej aktywu. Nie sposób jednak umieścić to bogactwo wysiłku w jednej krótkiej wypowiedzi, ale nie sposób pominąć aktywu. Dziwnie to słowo brzmi — jak krótkie i jakby trochę „nie swojskie”. A kryje się za nim przecież olbrzymia ilość ludzi najbardziej ofiarnych, bezinteresownych i oddanych. Bez wkładu ich pracy wiele spraw pozostałoby w kręgu nabożnych życzeń. Patrząc na to zagadnienie z perspektywy lat jestem przekonany, że w olbrzymiej większości działacze ZMS — z lat tworzenia organizacji mogą być dobrym przykładem dla aktualnie kierujących życiem organizacji. Byli oni ofiarni, a jakże pomysłowi. Pozwolę sobie tutaj przytoczyć jeden fakt, który dzisiaj

wspominam nie bez dozy wesołości. W kwietniu 1961 r. przyjeżdżała do Warszawy partyjno-rządowa delegacja Rumunii z I Sekretarzem Tow. Georghiu Dejem na czele. Rejon dworca Głównego, a szczególnie plac przed stacją, na którym odbywała się uroczystość powitania dekorowany był przez Komisję Komunikacji KW ZMS pod kierownictwem niezastąpionego w tych sprawach Jurka Balceraka. Kiedy rano przyjechałem na zatłoczony plac, już po przyjeździe pociągu na peron i próbnym uruchomieniu kamer filmowych i telewizyjnych zobaczyłem, że na głównej mównicy obok godła państwowego widnieje ładnie zrobiony, kolorowy emblemat ZMS. Gdy w dosłownie ostatniej chwili wydałem polecenie zdjęcia znaczka, okazało się, że na przeszkodzie temu stoi pilnujący trybuny funkcjonariusz MO. Dopiero na sekundy przed wejściem na plac dostojnych gości udało się przekonać funkcjonariusza i orzeł pozostał już jedynym elementem na mównicy.

Z wielką sympatią wspominam także załogę radiostacji Wolskiego Uniwersytetu ZMS, wzywającą wszystkich ludzi dobrej woli o zagraniczny lek dla ośmioletniej umierającej dziewczynki. Był to pierwszy dzień Świąt Wielkanocnych 1959 r. Nieczynne Ministerstwo, istniejące przepisy i szybka decyzja... Dziewczynka ta, sądzę robi teraz maturę. A może jest członkiem ZMS...

*

Minęło już 10 lat działania ZMS, kontynuującego chlubny dorobek poprzednich organizacji. Przy takiej okazji warto dokonać bilansu i wyciągnąć wnioski. Ja tego nie usiłuję czynić, ale warto także spojrzeć na ten okres tak wiele znaczący w życiu naszego pokolenia w sposób bardziej osobisty. Próbuję to zrobić zdając sobie sprawę z niedoskonałości tego wysiłku. Limituje mnie także objętość tych rozważań — wspomnień i krępuje fakt, że nie mogę umieścić

dą załogą. W tych warunkach nasz entuzjazm przygasał. Zniechęcona niepowodzeniami i brakiem pomocy Hanka złożyła rezygnację. Przez trzy tygodnie ZMS w T-1 istniał tylko formalnie.

W marcu otrzymałem od POP zadanie reaktywowania w zakładzie organizacji ZMS. Zażądałem wtedy, aby podobne zadanie otrzymali również inni członkowie Partii, szczególnie zaś ci, którzy mieli za sobą kartę zapisaną działalnością w ZMP i innych organizacjach społecznych.

No i ruszyliśmy. Wkrótce było nas już 40-tu. Powstają pierwsze trzy koła wydziałowe. Krótko trwała nasza radość. Nasz I Sekretarz Ludwik Mielczarek zostaje wybrany Sekretarzem Komitetu Warszawskiego ZMS. Znow na pewien czas zatrzymała się nasza organizacja. Znow stagnacja.

Ale już na krótko. Odbywa się Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR w naszym zakładzie. I Sekretarzem wybrany zostaje działacz młodzieżowy, członek ZMS — Janusz Tagowski. Z dużym entuzjazmem i zapałem przystąpił wraz z całym Sekretariatem do ożywiania działalności ZMS. Powierzono mi funkcję I Sekretarza KZ.

Nie zaniechałem pracy zawodowej. Usiłowałem swe społeczne obowiązki tak spełniać, by ona na tym nie ucierpiała. Miało to duży plus. Wszyscy członkowie Komitetu Zakładowego czuli się jednakowo odpowiedzialni za pracę ZMS. Uznaliśmy za naczelne swe zadanie podjęcie najważniejszych problemów życia i pracy młodzieży w T-1.

Do nich należały przede wszystkim sprawy młodych pracowników, problemy stażystów i uczniów. ZMS, wspólnie z Działem Szkolenia Zawodowego prześledził jak przebiega w zakładzie praktyka i nauka zawodu. W trakcie tej kontroli stwierdzono nagminne łamanie wszel-

kich przepisów dotyczących harmonogramów praktyk. Zjawiskiem powszechnym były fakty traktowania młodych pracowników jako gońców, pracowników transportowych, sprzętaczek itp.

Zorganizowaliśmy spotkanie ze wszystkimi majstrami w zakładzie. Domagaliśmy się na nim bezwzględneho przestrzegania planu praktyk, zmiany stosunków pracowników nadzoru technicznego do młodzieży oraz usunięcie nie nadających się do funkcji opiekuna, pracowników.

Takiej burzy, jaka wynikła po tym spotkaniu, nikt w zakładzie jeszcze nie pamiętał. Radzono nam by nie wtrącać się w cudze sprawy, że nie jesteśmy od pouczenia itp. Postawiliśmy jednak na swoim. Wrogie, w stosunku do nas nastroje szybko minęły. Uznano wreszcie naszą inicjatywę za słuszną. Staliśmy się partnerem. Rok 1958 zbliżał się do końca. Zakład miał duże zaległości. Istniało poważne niebezpieczeństwo niewykonania planu. Na najbardziej zagrożonym odcinku Wydziale Montażu utworzyliśmy brygady młodzieżowe. KZ ZMS opracował dla nich regulamin współzawodnictwa. Wystartowało do niego 5 brygad. Szybko doszłusowały dalsze. Mieliśmy dużo satysfakcji, gdy najlepsza z brygad — Romana Pichela jako jedna z pierwszych w Warszawie otrzymała tytuł Brygady Pracy Socjalistycznej.

Gdy skończył się rok 1958 organizacja ZMS-owska w T-1 liczyła już 150 członków. Zyskała pełny autorytet w zakładzie. Wstępowali do niej członkowie brygad i młodzi uczniowie — stażysci.

Wreszcie nasz największy sukces. Na żądanie załogi ZMS otrzymał pełną reprezentację w pracach Konferencji Samorządu Robotniczego. Byliśmy pierwszą organizacją ZMS-owską w Warszawie wprowadzoną w skład KSR.

Wzrost 15
Ciężar ciała 125

Imię i nazwisko: Władysław Wład. Wład. Wład. Wład.
Data urodzenia: 28.07.1900. Miejsce urodzenia:

Wzrost 15
Ciężar ciała 125

Tymczasowe zaświadczenie członkostwa z 1957 r.

ROMUALD MARKOWSKI

„UNIWEREK”

Z kilkuletniego oddalenia w moim, subiektywnym spojrzeniu na początki działalności ZMS w środowisku studenckim, rzeczą niepowtarzalną, jest fakt aktywnego uczestnictwa w pracy Związku w pierwszych latach jego istnienia.

Skład grupy, która zapoczątkowała istnienie ZMS na Uniwersytecie Warszawskim stanowili ludzie o różnym wieku z różnym stopniem wyrobienia politycznego i ogólnego, z różnych środowisk. Zresztą trudno mówić o grupie, jako całości, trudno określić jej liczebność, zmieniała się ona bowiem w początkowym okresie często z dnia na dzień. Dosłownie, często artykuł w prasie, jakieś wydarzenie w kraju czy na świecie powodowało odejście znacznej części ze składu grupy — ich miejsce wypełniali inni. O istnieniu organizacji uczelnianej z własnymi władzami, programem, umiejscowionej w życiu uczelni i rozwijającej się w sposób systematyczny można mówić od 1958 roku.

Trzon organizacji po jej pierwszym organizacyjnym okresie stanowili byli aktywiści ZMP, młodzi członkowie PZPR i proporcjonalnie najmniejsza grupa — ludzie, którzy związali się ze Związkiem w okresie jego organizacyjnego i programowego kształtowania. Znaczna część aktywu miała poza sobą, przed rozpoczęciem studiów pracę w przemyśle lub służbę wojsko-

wą. Taki skład aktywu a poza tym konieczność szukania rezerw wzrostu organizacji wśród studentów I roku studiów z jednej strony, oraz konieczność wewnętrznego umocnienia organizacji z drugiej strony określały przez pewien czas program naszego działania.

Organizowaliśmy kursy przygotowawcze dla młodzieży pochodzenia robotniczego i chłopskiego z dobrymi rezultatami. Nowoprzyjęci studenci, objęci naszą akcją, stanowili przez pewien okres główne źródło wzrostu naszej organizacji. Imprezą, która przyniosła nam wiele cennych doświadczeń i pozwoliła sprawdzić organizację była podjęta akcja pracy przy zbieraniu zbóż w PGR, w okresie wakacji. W roku 1959 wszyscy członkowie ZMS z wyjątkiem odbywających praktyki wakacyjne i chorych wzięli udział w pracy OHP.

Związek rozszerzał zasięg swego oddziaływania, objął szkoły średnie, troskę o liczebny rozwój Związku zastąpiły inne.

Mimo, że obecnie ZMS jest określoną, liczącą się w życiu kraju siłą polityczną, skupiającą milion członków, dla nas działaczy tamtego okresu okres początkowy jest najbliższy.

BARBARA KOWALCZYK

WYTRWAŁOŚĆ... ODWAGA... SILNA WOLA...

„...Trudny i odpowiedzialny jest zawód nauczyciela, lecz niemniej piękny i szlachetny. Każdego dobrego nauczyciela powinna i musi cechować prawdomówność, wytrwałość, odwaga i silna wola...” — tak zakończyła swe powitalne przemówienie Ewa Ney — dyrektorka Liceum Pedagogicznego w Warszawie. Było to 1 września 1955 r. Miałam wtedy 14 lat.

Spojrzałam na rogi swej czerwonej chusty, którą matka zawiązywała mi pod kołnierzykiem białej bluzki. Zamieniłam niebawem tę chustę na czerwony krawat, a białą bluzkę na zieloną ZMP-owską koszulę. Wiele nauczyłam się w ZMP i wiele z tych doświadczeń później bardzo mi się przydało.

Skorzystałam z nich już w październiku 1957 roku, kiedy to w naszym Liceum powstawało szkolne koło ZMS. Stanowiłyśmy małą grupkę 17-tu dziewcząt spośród 400 uczennic. Nie łatwe były początki. Koleżanki zarzucały nas pytaniami — co zamierzacie robić, czy warto, dlaczego rozwiązali ZMP, czy nie rozwiążą również ZMS, u nas była przecież dobra organizacja... Na wiele z tych pytań nie umiałyśmy odpowiedzieć. W grudniu pozostało nas już tylko 4. I właśnie wtedy, gdy byłyśmy gotowe pogodzić się z nieistnieniem organizacji ZMS w

Liceum zrozumiałam dokładnie słowa dyrektorki: Wytrwałość... odwaga... silna wola... Chciałabym tu wyrazić wdzięczność tej dzielnej nauczycielce. Nauczyła mnie rzetelnej pracy i dzięki niej zostałam nauczycielką i działaczką.

Powiedziała mi wtedy — ...Baśka, nie martw się, zobaczysz, za parę miesięcy będzie tu prężna organizacja, przecież to od Ciebie też zależy... Po to by szkoła była waszym domem potrzebna jej jest prężna organizacja...

W drodze do klasy spotkałam moją wychowawczynię prof. Radachowską, która zaniepokojona wypiekami na moich policzkach zapytała czy mi czegoś nie potrzeba? A potrzeba... potrzeba... ale czego?

Nie umiałam sprecyzować tej potrzeby, w której była i wyrozumiałość i wymaganie, pomoc i życzliwa rada, a przede wszystkim wiara, z której wyrosła najprężniejsza z Liceum organizacja ZMS. Pierwsze kierownictwo tej organizacji nazwałyśmy Radą Młodzieży. Zostałam jej przewodniczącą.

Rozpoczęły się pierwsze zebrania, apele poranne. Zaczęłyśmy od pracy wewnątrz szkoły, od współzawodnictwa. Stworzyłyśmy w X i XI klasie zespoły samokształceniowe. Zajęcia odbywały się po lekcjach, mimo to nikt z nich nie uciekał.

Po lekcjach też dekorowałyśmy szkołę i klasy, po lekcjach odbywały się akademie i uroczyste spotkania. I nikt wtedy nie spieszył się do domu, nikogo nie bolała głowa, żadna z nas nie była zmęczona mimo tego, że lekcji przecież nie brakowało, a dochodziły jeszcze zajęcia z przedmiotów zawodowych.

Po roku była to rzeczywiście prężna organizacja. Skupiałyśmy w ośmiu kołach klasowych już 115 dziewcząt. Każde koło miało swoją komisję redakcyjną, która przygotowywała na

poranne apele przegląd wiadomości politycznych, gospodarczych.

Komisja Propagandy dbała o zapewnienie odpowiednich ilości biletów do kin i teatrów, wraz z Komitetem Rodzicielskim opracowywała program obozów szkoleniowo-wypoczynkowych. Organizowałyśmy wycieczki, spotkania, imprezy. Ale obok nich prowadziłyśmy szkolenie dla nowowstępujących członkiń ZMS.

Często wracam wspomnieniami do tamtego czasu. Nikomu nie brakowało entuzjazmu, każdy działał naprawdę z wewnętrznej potrzeby. Szkoła była pełna kolorowych plakatów, na których przedstawiałyśmy swoje racje, energicznie działające koła zainteresowań skupiały niemal całą młodzież bez względu na przynależność organizacyjną. Miałyśmy nawet własną — szkolną kronikę filmową. Dużo było tych udanych inicjatyw. Można o nich w nieskończoność... Ale przecież nie o to tu idzie.

Z dziesiątków przykładów można wybrać garść wspomnień. Można wiele razy przywoływać te minione chwile, nie zawsze łatwe, nie zawsze wszystko się udawało... Zawsze jednak, przy każdym przykładzie powtarzać się będzie, jak refren jeden wspólny motyw: wytrwałość... odwaga... silna wola... Nie tylko w odniesieniu do mnie, do każdej z moich koleżanek. Nie chcę tu powtarzać wielkich słów o koleżeństwie, wzajemnym zaufaniu, pisać wielkiej rozprawy o braterstwie i bohaterstwie, ale gdyby nie wzajemne zaufanie, wiara w siebie i koleżanki nie byłoby koła ZMS przy Liceum Pedagogicznym. Przydała nam się bardzo tak niezbędna w zawodzie wytrwałość, odwaga i silna wola. Mnie również.

Sala obrad w czasie I Konferencji ZMS — na pierwszym planie delegacja UW

CALENDARIIUM
WARSZAWSKIEJ
ORGANIZACJI
ZMS

Zebrał:
KRYSTYN DĄBROWA

ROK 1957

24 luty

Odbyła się I Warszawska Konferencja ZMS z udziałem 300 delegatów i gości zaproszonych. W Konferencji wziął udział I Sekretarz KC ZMS tow. Lenart. Referat zagajający dyskusję wygłosił tow. Jerzy Zawadzki. Egzekutywa KW PZPR skierowała do Konferencji list określający konieczne warunki rozwoju organizacji w Warszawie.

Konferencja przyjęła uchwałę oraz wybrała delegatów na Zjazd Konstytucyjny ZMS i władze warszawskiej organizacji. I Sekretarzem KW ZMS wybrano tow. Artura Lantnera. W okresie Konferencji organizacja warszawska ZMS liczyła ok. 1000 członków.

marzec

Komitety Warszawski ZMS rozpoczął wydawanie biuletynu pn. „Lewą marsz”. Biuletyn zamieszczał materiały dyskusyjne i informacje z życia organizacji. Biuletyn drukowany na powielaczu wychodził co dwa tygodnie aż do 1959 roku.

24–25 kwiecień

Odbył się w Warszawie Konstytucyjny Zjazd ZMS.

kwiecień

W Warszawie na Pradze powstał pierwszy w Polsce Uniwersytet Robotniczy ZMS.

lipiec

KW ZMS zorganizował 2 pierwsze obozy szkoleniowe w Łącku. Wzięło w nich udział 104 uczestników.

1 wrzesień

Liczba członków wzrosła do 2622 w tym 1730 robotników i 892 pracowników umysłowych i studentów. Liczba grup działania — 126 w tym 82 w zakładach przemysłowych.

5 wrzesień

Plenum KW ZMS dokonało krytycznej oceny pracy organizacji, jej rozwoju i sytuacji w Sekretariacie. W wyniku oceny ustąpił dotychczasowy Sekretariat a do nowego wybrano: Jerzego Zawadzkiego (I Sekretarz), Noworytę, Szwarca, Brzezińskiego (Sekretarze).

W Plenum uczestniczyli tow. Marian Renke — I Sekretarz KC ZMS oraz tow. tow.: Z. Wróblewski i T. Rudolf z KW PZPR.

listopad

W zakładach T-1 i ZOPAN z inicjatywy ZMS powstały brygady młodzieżowe, które podjęły współzawodnictwo o jakość wyrobów i oszczędność materiałów.

ROK 1958

styczeń

Grupy ZMS w WFM i FWP im. Świerczewskiego podjęły współzawodnictwo o zmniejszenie ilości braków i walkę z brakorobami. W zakładach T-1 grupa ZMS zainicjowała na niektórych wydziałach rewizję norm materiałowych.

8 luty

Egzekutywa KW PZPR przyjęła wnioski w sprawie pomocy dla ZMS. Egzekutywa pozytywnie oceniła postępującą krystalizację ideową ZMS i rodzące się w jego szeregach inicjatywy produkcyjne.

luty

Grupy ZMS w Zakładach Mechanicznych im. Nowotki oraz w WFM wystąpiły do młodzieży zakładów kooperujących o poprawę terminowości dostaw kooperacyjnych.

18–19 kwietnia

Odbyła się II Warszawska Konferencja ZMS. Przyjęta uchwała stwierdzała, że „ZMS pracuje pod ideowym i politycznym kierownictwem Partii”. I Sekretarzem KW ZMS wybrano tow. Stanisława Kociołka, Sekretarzami: tow. tow. Kazimierza Borysiuka i Ludwika Mielczarka.

24 kwietnia

Plenum KW ZMS podjęło uchwałę o rozwoju i umocnieniu grup ZMS w zakładach, in-

stytucjach i szkołach. „Tylko zwarta i silna organizacja młodzieżowa zdolna jest reprezentować interesy młodzieży i oddziaływać na młodzież niezorganizowaną.”

1 maj

Po raz pierwszy stołeczny ZMS wziął udział w manifestacji 1-majowej. Młodzieżniosła hasła: „Jesteśmy młodą gwardią proletariackich mas”, „Partia zawsze może liczyć na swą młodzież”.

maj – czerwiec

Organizacja rozwinęła działalność kulturalno-rozrywkową i turystyczną. Powstały kluby ZMS „Sezam”, „Amico”, „Oleandry”, „Fasic”.

6 lipiec

Pierwszy w kraju, 150 osobowy ochotniczy hufiec pracy wyjechał z Warszawy do pracy w Bieszczadach.

21 lipiec

Plenum KW PZPR przedyskutowało z udziałem aktywu ZMS problemy kwalifikacji, szkolenia zawodowego, zatrudnienia i wynagrodzenia młodzieży.

20–22 lipiec

Po raz pierwszy ZMS zorganizował „Dni młodości”. W tym roku wiązały się one z XIV rocznicą wyzwolenia, XV-leciem ZWM, XXXV-leciem OMTUR. 17 aktywistów otrzymało pierwsze w Warszawie Odznaczenia im. J. Krasińskiego.

26 sierpień

Plenum KW ZMS podjęło uchwałę o rozbudowie organizacji w szkołach i uczelniach. Powołany został organizator tworzącej się Okręgowej Rady Studenckiej ZMS tow. Bonawentura Chojnacki.

KW ZMS utworzył również Stołeczny Ośrodek Kształcenia Aktywu.

lipiec — sierpień

Rozszerzyła się akcja ZMS-owskich obozów letnich. Przebywało na nich ok. 1500 uczestników. 80 ZMS-owców spędziło urlopy za granicą.

wrzesień — październik

Na apel KW ZMS ponad 15 tys. młodzieży pracowało społecznie przy budowie trasy mostowej. Na imprezie zorganizowanej w PKiN tow. Sigalin w imieniu Stołecznej Rady Narodowej stwierdził: „Warszawska organizacja ZMS zostawi na zawsze najlepszą pamiątkę swemu miastu. Wierzimy, że młodzież Warszawy w przyszłym roku spotka się znów na trasie mostowej przy pracy”.

październik

Utworzona została Okręgowa Rada Studencka ZMS. Przewodniczącym jej został tow. Edward Pałyga.

listopad

Z okazji 40-lecia Komsomołu ZMS zorganizował zebrania, dyskusje, imprezy, informacje poświęcone Związkowi Radzieckiemu i jego młodzieży.

grudzień

Do współzawodnictwa produkcyjnego przystąpiło 21 brygad młodzieżowych, skupiających 140 robotników.

Wręczenie sztandaru warszawskiej organizacji

ROK 1959

styczeń

Przy wszystkich KD ZMS powstały i rozpoczęły pracę Wieczorowe Szkoły Aktywu, w których podjęto systematyczne szkolenie polityczne i organizacyjne aktywu.

3 luty

Podjęta została przedzjazdowa sztafeta produkcyjnego „Czynu Młodych”.

Odbyła się I warszawska narada poświęcona kierunkom rozwoju współzawodnictwa pracy. W stolicy były w tym czasie 174 brygady młodzieżowe, w których współzawodniczyło 1433 robotników. W sztafecie „Czynu Młodych” brało udział 8972 robotników, studentów i uczniów.

W Warszawie przyniósł on realizację zobowiązań w wysokości 2.845.895 zł. — W trakcie realizacji „Czynu” powstały 172 brygady młodzieżowe a na ZMS-owski Fundusz Budowy Szkół wpłacono 117.823 zł.

luty

Przy Wydziale Propagandy KW ZMS powstała sekcja opieki nad tzw. młodzieżą trudną.

Po raz pierwszy zorganizowane zostały obozy zimowe ZMS. Uczestniczyło w nich około 500 członków.

10–20 marzec

III Zjazd PZPR powitali ZMS-owcy wartami

produkcyjnymi. Odbyły się spotkania młodzieży z delegatami na Zjazd.

marzec

W Hucie „Warszawa” zainicjowano i przeprowadzono po raz pierwszy tzw. „ZMS-owski wytop”.

10–11 kwietnia

Odbyła się III Warszawska Konferencja Sprawozdawczo - Wyborcza ZMS. Konferencja wysłuchiwała referatu tow. S. Kociołka i po dyskusji przyjęła uchwałę określającą dalsze zadania. W czasie obrad I Sekretarz KC ZMS tow. M. Renke wręczył tow. S. Kociołkowi sztandar dla warszawskiej organizacji ZMS przyznany przez KC ZMS.

Wybrano nowy Komitet Warszawski ZMS. I Sekretarzem został ponownie tow. Stanisław Kociołek, Sekretarzami tow. tow.: K. Borysiuk, W. Sierakowski, Z. Sutarczyk.

1 czerwiec

W pierwszym roku szkoleniowym istniało w Warszawie 11 Wieczorowych Szkół Aktywu skupiających 603 uczestników.

lipiec – sierpień

W 12 obozach szkoleniowo-wypoczynkowych uczestniczyło 1291 ZMS-owców, w tym 360 uczniów. Po raz pierwszy odbył się również W Mierkach obóz studencki ZMS.

wrzesień

W FWP im. Świerczewskiego, w Hucie „Warszawa”, ZR im. Kasprzaka powstała inicjatywa objęcia przez ZMS opieką uczniów zawodu, stażystów oraz wszystkich nowozatrudnionych młodych pracowników.

2 październik

Plenum KW ZMS dyskutowało nad referatem tow. Kociołka „O zadaniach warszawskiej or-

ganizacji przed II Zjazdem ZMS", i przyjęło program pracy przedzjazdowej.

grudzień

Istniało już 181 młodzieżowych brygad produkcyjnych, z których 22 skupiające 150 robotników współzawodniczyło o tytuł Brygady Pracy Socjalistycznej (w T-1, PZO, Zakładach im. Dymitrowa).

Na zasadach pełnoprawnych członków do KSR wchodziło 9 Komitetów Zakładowych ZMS. Ponadto ZMS-owcy uczestniczyli w pracach różnych ogniw samorządu w 42 zakładach.

Delegacja młodzieży radzieckiej w FWP im. K. Świerczewskiego

ROK 1960

styczeń

Powstały pierwsze zakładowe WSA w Zakładach im. Róży Luksemburg, FWP im. Świerczewskiego, FSO, T-1.

luty

W związku z objęciem przez tow. S. Kociołka obowiązków Sekretarza KC ZMS, Plenum KW wybrało I Sekretarzem tow. Jerzego Łukasze-wicza.

kwiecień

Egzekutywa KW PZPR, po wysłuchaniu informacji Sekretariatu KW ZMS podjęła uchwałę „O wynikach działania i kierunkach rozwoju warszawskiej organizacji ZMS”. Egzekutywa wysoko oceniła polityczne zaangażowanie organizacji, jej pracę nad rozwojem współzawodnictwa, udział w pracach społecznych. Jednocześnie wskazała na potrzebę dalszej rozbudowy Związku.

W zakładach pracy działało już 358 brygad młodzieżowych, z których 42 walczyły o tytuł BPS.

18–19 kwiecień

Odbyła się IV Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza ZMS. W Konferencji obok delegatów, wśród zaproszonych gości, obecny był Sekretariat KW PZPR oraz Sekretarze KC ZMS tow. S. Kociołek i tow. T. Rudolf.

Referat sprawozdawczy w imieniu ustępującego KW wygłosił I Sekretarz tow. Jerzy Łukaszewicz.

Konferencja przyjęła uchwałę określającą zadania organizacji do 1962 roku i wybrała nowe władze. I Sekretarzem został tow. Jerzy Łukaszewicz, Sekretarzami tow. tow. W. Głowacki, W. Sierakowski, Z. Sutarczyk, członkami Sekretariatu tow. tow. H. Adamczyk, Al. Bolechowski, K. Dąbrowa, M. Gruczek, Z. Kulikowski, R. Kondrat, J. Mańko, K. Niecikowska, Z. Pałczyńska, I. Sanecki.

lipiec

W 550 rocznicę zwycięstwa nad Zakonem Krzyżackim odbył się na polach grunwaldzkich Złot Młodzieży poprzedzony obozami. W Złocie uczestniczyło 800 ZMS-owców z Warszawy.

lipiec — sierpień

W Warszawie po raz pierwszy podjęto akcję „Lato w mieście”. Wspólnie z „Expressem Wieczornym” KW ZMS objął patronatem „Torwar”, organizując na nim masowe imprezy dla warszawiaków.

1 wrzesień

Na Placu Teatralnym odbył się wiec, w którym uczestniczyło 100 tys. młodzieży Warszawy. Podjęto apel zwany „Nigdy więcej wojny”. Na wiecu organizację odznaczono Odznaką za Odbudowę Warszawy.

14 październik

Plenum KW ZMS przyjęło program działania w środowisku szkolnym, program rozwoju organizacji w szkołach, rozwoju światopoglądowej pracy wśród uczniów.

Plenum zwolniło z obowiązków Sekretarza KW ZMS tow. tow. W. Głowackiego, który przeszedł do pracy w KC ZMS i Z. Sutarczyka, który podjął studia na WSNS.

Plenum wybrało sekretarzem KW ZMS tow. Krystyna Dąbrowę.

20 październik

Powstały i rozpoczęły pracę pierwsze terenowe Ochotnicze Hufce Pracy młodzieży szkolnej. W 1960 roku TOHP wykonały pracę wartości 150 tys. zł w rok później 105 hufców wykonało pracę wartości 1.100 tys. złotych.

listopad

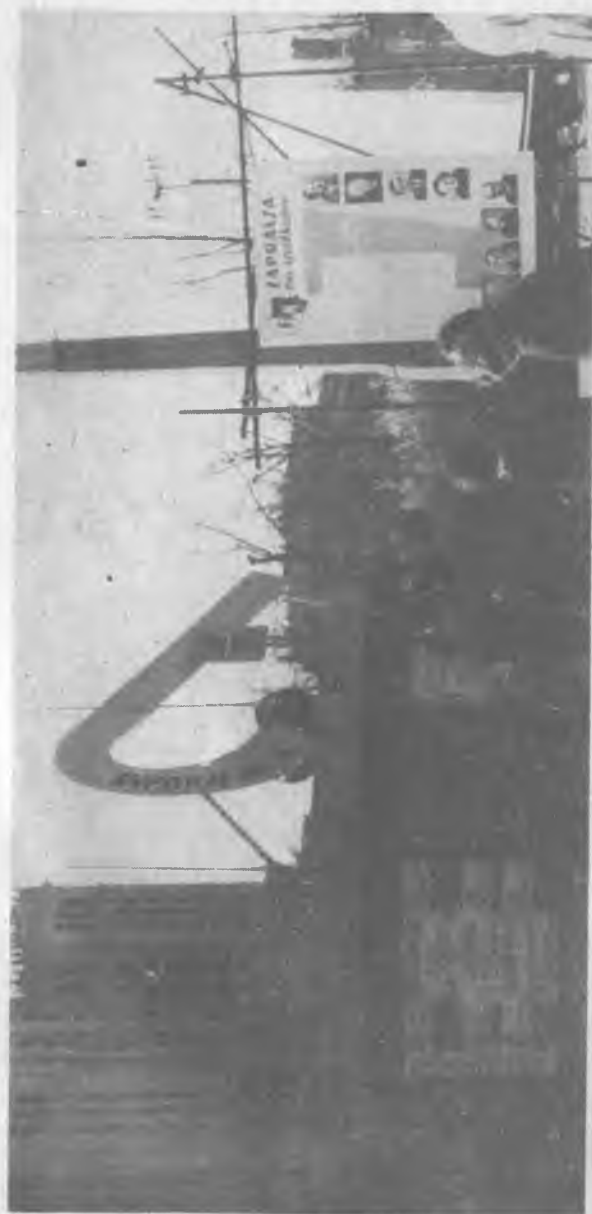
Sekretariat KW ZMS powołał Ośrodek Porad Prawnych ZMS, który poza udzielaniem porad indywidualnych zajął się popularyzacją prawa w zakładach, klubach i w ramach WSA oraz opieką nad tzw. młodzieżą trudną.

6 grudzień

W technikach i zasadniczych szkołach zawodowych zaczął się rozwijać ruch współzawodnictwa warsztatowego.

10 grudzień

Na dziedzińcu UW odbył się wielki wiec protestacyjny młodzieży robotniczej i studenckiej przeciw imperialistycznej agresji w Kongo.

ZMS-owski punkt informacyjny w czasie Kampanii wyborczej

ROK 1961

3 styczeń

W Sali Kongresowej na spotkaniu aktywu robotniczego 11 organizacji zakładowych: FSO, Huta „Warszawa”, ZWLE im. Róży Luksemburg, PZO, Woj. Przeds. PKS, Parowozownia W-wa Praga, ZWAWN im. Dymitrowa, Przeds. Robót i Gospodarki Kopalnianej, ZWPP A-3, WSK-Okęcie, ZWUE T-1 złożonymi zobowiązaniami zainaugurowało sztafetę produkcyjną pod hasłem „Młodzież Warszawy 5-latce”. Uchwalono apel do młodzieży pracującej, studiującej i uczącej się o podjęcie zobowiązań.

W dniu 24 stycznia Prezydium KC ZMS uznało sztafetę za współzawodnictwo ogólnokrajowe i wystosowało apel do młodzieży całego kraju.

12 styczeń

Plenum KW ZMS obradowało nad sytuacją w oświacie robotniczej. Po dyskusji przyjęto uchwałę „O zadaniach warszawskiej organizacji ZMS w zakresie oświaty robotniczej”.

styczeń

KW ZMS przeprowadził kontrolę warunków zamieszkiwania w 40 hotelach robotniczych.

W wyniku kontroli Sekretariat KW uzyskał zapewnienie o likwidacji wielu zaniedbań. Ponadto podjęto decyzję o tworzeniu grup ZMS w hotelach i skierowaniu do wstępnych prac organizatorskich 40 pełnomocników KW.

31 styczeń

Sekretariat KW ZMS podjął decyzję o budowie w Mierkach k/Olsztynka stałego Ośrodka Szkoleniowo - Wypoczynkowego KW ZMS.

9 luty

Odbyła się zorganizowana przez KW ZMS i WKZZ warszawska narada uczestników współzawodnictwa pracy. Określiła ona obowiązki Rad Zakładowych i grup ZMS w tej dziedzinie.

15 luty

Sekretariat KW ZMS opracował wytyczne udziału ZMS w kampanii wyborczej do Sejmu i Rad Narodowych w 1961 roku.

16 luty

Plenum KW ZMS podjęło uchwałę o zwiększeniu udziału ZMS w pracach przy porządkowaniu Warszawy. Jednocześnie wspólnie z Komitetem Dzielnicowym Śródmieście uchwaliło przyjęcie patronatu nad budową „Strony Wschodniej” ulicy Marszałkowskiej.

Plenum wybrało Sekretarzem KW ZMS tow. Witolda Strausa.

9 marzec

W wyniku podjętej przez KW ZMS i „Sztandar Młodych” akcji upowszechnienia politechnizacji na terenie szkół, odbył się tzw. „Sejmik politechniczny”, na którym działacze oświatowi, przedstawiciele Związków Zawodowych i aktyw ZMS dyskutowali nad problemami rozszerzenia zajęć politechnicznych w szkołach i stworzenia dla nich bazy materialnej.

23 marzec

Uroczyste zainaugurowano prace społeczne przy porządkowaniu Warszawy. Kilkanaście tysięcy ZMS-owców udało się z Placu Defi-

lad na główne punkty prac społecznych: Moczydło, Morskie Oko, Kępę Potocką, Szczesliwice, Bulwar Stanisława Augusta, Jeziorko Kamionkowskie. Po podjęciu przez KW ZMS uchwały o pracach społecznych, grupy ZMS zadeklarowały 220 tys. godz. pracy przy porządkowaniu Warszawy.

26 marzec

Odbyło się otwarcie pierwszego w Polsce klubu kawiarni ZMS „Uśmiech”. Otwarcia dokonał wiceminister handlu tow. Sznajder i I Sekretarz KW ZMS tow. J. Łukaszewicz.

kwiecień

W kampanii przedwyborczej do Sejmu i Rad Narodowych warszawski ZMS rozwinął ożywioną działalność propagandową. W różnych formach pracy przedwyborczej zaangażowanych było 32 tys. członków. Do St. Rady Narodowej wybrano 3, a do DRN 18 ZMS-owców. KW ZMS przekazał Prezydium Stołecznej Rady Narodowej 15 a Dzielnicowym Radom Narodowym 105 postulatów i wniosków dotyczących młodzieży. W kampanii przedwyborczej po raz pierwszy podjęto udaną próbę współdziałania ZMS i ZHP, tworząc na terenie szkół tzw. Komitety Akcji Wyborczej.

18 kwiecień

Plenum KW ZMS podjęło uchwałę o zacieśnieniu współdziałania z Radami Narodowymi w rozwiązywaniu problemów młodzieży Warszawy.

maj

Rozpoczęła się powszechna kontrola warunków pracy młodzieży w 347 zakładach warszawskich, prowadzona przez aktyw Zw. Zaw. i ZMS. Ponadto ZMS skontrolował warunki pracy młodocianych w 80 prywatnych warsztatach. Wnioski z tych kontroli omówiono na

wspólnym posiedzeniu Prezydium WKZZ i Sekretariatu KW ZMS.

lipiec – sierpień

Rozszerzono akcję „Lato w mieście” organizując coniedzielne festyny w Świdrach. Wzięło w nich udział kilkaset tys. mieszkańców Warszawy.

W Zlocie na Ziemi Lubuskiej uczestniczyło 265 ZMS-owców z Warszawy. Podczas pobytu na obozie złotowym ZMS-owcy przekazali szkołom zielonogórskim pomoce naukowe wartości 10 tys. zł. — W tym samym czasie ZMS reaktywował studenckie brygady żniwne. Wzięło w nich udział 300 studentów z uczelni warszawskich.

15 wrzesień

Odbyło się pierwsze spotkanie organizatorów Kół Młodych Racjonalistów ze szkół warszawskich.

wrzesień

W ramach „Warszawskiego września” odbyła się „Dekada Młodości”. Na licznych spotkaniach z młodzieżą i warszawiakami wystąpiły zespoły z całego kraju nagrodzone na przeglądzie kulturalnym w Opolu.

29–30 wrzesień

Odbyło się Plenum KW ZMS wspólne z Radą Warszawskiej Chorągwi ZHP. Plenum wysłuchało referatów Sekretarza KW ZMS tow. K. Dąbrowy i Komendanta Chorągwi Warszawskiej ZHP tow. R. Murany’ego na temat zasad współdziałania obu organizacji. Przyjęta uchwała stała się podstawą dalszych licznych wspólnych inicjatyw. Była to pierwsza w kraju próba podjęcia szerokiego współdziałania między obu organizacjami.

6 październik

W wyniku spotkania przedstawicieli KW ZMS, „Expressu Wieczornego” i działaczy Związku Tańca powstaje inicjatywa „Zabawy, jakiej nie było”.

27 październik

Plenum KW ZMS zwolniło z obowiązków I Sekretarza KW tow. J. Łukaszewicza, który przeszedł do pracy w aparacie partyjnym i wybrało na jego miejsce tow. W. Sierakowskiego. Sekretarzem KW ZMS wybrano również tow. S. Waszkiewicza.

14–15 październik

KW ZMS i St. KKFiT zorganizował w Górach Świętokrzyskich Złot Młodych Turystów Warszawskich. Wzięło w nim udział ok. 3000 uczestników.

Jedna z „Zabaw jakich nie było” rozpoczyna się tradycyjnym polonezem

ROK 1962

3 styczeń

W rok po podjęciu sztafety „Młodzież Warszawy 5-latce”, w Sali Kongresowej PKiN zebrało się ponad 3000 uczestników sztafety by dokonać jej podsumowania. Na spotkanie przybyli również między innymi: członek Biura Politycznego KC PZPR, Przewodniczący CRZZ tow. Ignacy Loga-Sowiński, I Sekretarz KW PZPR tow. W. Titkow, Przewodniczący St. RN tow. J. Zarzycki i I Sekretarz KC ZMS tow. M. Renke.

Sprawozdanie z realizacji sztafety oraz meldunki o podjęciu następnego etapu zobowiązań złożyli: M. Rogiński — I Sekretarz KZ ZMS w T-1, W. Nowosielski — I Sekretarz KZ ZMS w FSO, J. Pyszniowski — I Sekretarz w PZO, W. Moszczyński — aktywista ZMS Huty „Warszawa”.

Zebrani uchwalili tekst apelu do warszawskiej młodzieży.

styczeń

Komitet Uczelniany ZMS PW podjął pracę z młodzieżą „trudną” na Ochocie. Powstała 15-osobowa grupa ZMS złożona z tej młodzieży. Stworzono przy pomocy DRN Ochota klub „Finka”, który pod kierownictwem tow. J. Sokołowskiego dał m. in. początek zespołowi „Aknif”.

W związku z deficytem kierowców w Warszawie, Komisja Komunikacji KW ZMS ogłosiła zaciąg młodzieży do zorganizowanej w porozumieniu z MZK „szkoły kierowców”. Zgłosiło się 400 ochotników.

9 luty

KW ZMS otrzymała decyzją Prezydium St. RN w użytkowanie Staromiejski Dom Kultury. Odtąd służy on różnorodnym potrzebom kulturalnym i szkoleniowym organizacji. M. in. działał w nim „Uniwersytet Kultury”, „Studium Interesujących Spraw”, „Teatrzyk Małych Form”, „Aknif”, Warszawska Wieczorowa Szkoła Aktywu, a później inne WSA II stopnia. Stworzono galerię sztuki pod patronatem Oddziału Warszawskiego Związku Polskich Artystów Plastyków. Jest to również tradycyjne miejsce spotkań aktywu z Budowniczymi Polski Ludowej.

Znajdujący się w piwnicy „Largactil” spełnia rolę klubu-kawiarni ZMS, a w okresie letnim tzw. „Interclubu” dla młodych turystów zagranicznych.

luty

Wpłaty warszawskich ZMS-owców na fundusz budowy szkoły w Zielonej Górze — fundowanej przez organizację wyniosły ponad 150 tys. zł. W sumie, w okresie zbiórki, wpłaty na budowę szkoły — noszącej obecnie nazwę WSI im. Jurija Gagarina — wyniosły w Warszawie ponad 300 tys. zł.

marzec

Plenum KW ZMS i WKZZ obradowało nad umasowieniem i umocnieniem ruchu współzawodnictwa.

18–19 kwiecień

Obradowała V Warszawska Konferencja ZMS. Wzięło w niej udział 200 delegatów. Wśród goś-

ci obecni byli tow. tow.: S. Kociołek — Sekretarz KC ZMS, Z. Żandarowski i A. Karłoszka — Sekretarze KW PZPR, J. Kowtun — Sekretarz WKW ZMS, J. Stolarzewicz — Przewodniczący ZW ZMW.

Referat pt. „O pogłębienie i rozwinięcie ideowo-politycznej i wychowawczej pracy ZMS wśród młodzieży Warszawy”, wygłosił I Sekretarz KW ZMS tow. W. Sierakowski. Dyskusję, w której wzięło udział 28 mówców podsumował tow. S. Kociołek.

Konferencja w rezolucji zaaprobowwała referat jako wytyczną działania i przyjęła trzy uchwały: „W sprawie organizowania wolnego czasu młodzieży po pracy i nauce”, „W sprawie dalszego rozwoju oświaty dla pracujących”, „W sprawie rozszerzenia udziału młodzieży w różnych formach samorządu”.

Konferencja wybrała nowe władze: I Sekretarzem został tow. W. Sierakowski, Sekretarzami. tow. tow.. Krystyn Dąbrowa, W. Straus, S. Waszkiewicz, członkami Sekretariatu tow. tow.: R. Muranyj, A. Bolechowski, J. Balewski, J. Włodarczyk, M. Porzezińska, Z. Korszeń, W. Łompieś, W. Nowosielski, T. Sobczak, K. Warchoń, H. Reźnik.

czerwiec

Uniwersytety Robotnicze nadały w roku szkolnym 1961/62 ponad 650 tytułów robotnika wykwalifikowanego co stanowiło 59% ogółu tytułów nadanych w tym roku w Warszawie.

10–17 sierpień

W Warszawie odbył się VI Kongres ŚFMD. Warszawscy ZMS-owcy organizowali powitanie i przyjęcie delegatów, udekorowali miasto. W licznych zakładach i klubach odbywały się spotkania z delegatami. Na zakończenie Kongresu odbył się wielki wiec młodzieży Warszawy.

23 sierpień

Sekretariat KW ZMS dokonał oceny udziału ZMS w sztafecie „Młodzież Warszawy 5-latce”. Oceniono, że najszerzej rozwinął się ruch współzawodnictwa sztafetowego na Pradze Półd., a I miejsce uzyskała organizacja zakładowa ZMS w T-1, II organizacja ZMS w ZWUT im. Komuny Paryskiej.

wrzesień

W czasie wprowadzania w przemyśle Norm Technicznie Uzasadnionych, ZMS-owskie brygady młodzieżowe podejmowały pracę na tzw. przymiarkowych normach często je przekraczając.

Wyróżnili się ZMS-owcy z FWP im. K. Świerczewskiego.

październik

Plenum KW ZMS zwolniło z obowiązków Sekretarza KW tow. W. Strausa, który rozpoczął studia na WSNS, wybierając na jego miejsce tow. Maksymiliana Grochowskiego.

listopad

Sekretariat KW ZMS dokonał oceny prac społecznych młodzieży w 1962 roku. Przy porządkowaniu Warszawy pracowało 188 tys. młodych, którzy przepracowali 512 tys. godz. o wartości 3,5 mln zł.

W 157 szkolnych Terenowych OHP pracowało 3200 uczestników, którzy zarobili 420 tys. zł. W okresie letnim w 29 hufcach żniwnych wzięło udział 516 studentów. Po raz pierwszy wysłano 2 hufce szkolne z 320 uczestnikami-uczniami.

19 grudzień

Plenum KW ZMS podjęło uchwałę w sprawie rozszerzenia współdziałania środowiska studenckiego z robotniczym i szkolnym.

ROK 1963

styczeń

Odbyła się pierwsza zorganizowana przez ZMS szkolna sesja popularno-naukowa w Liceum Ogólnokształcącym im. Batorego.

30 kwietnia

Sekretariat KW ZMS dokonał oceny ruchu współzawodnictwa. Do 1305 brygad należało 11.500 pracowników, 908 brygad ubiegało się o tytuł Pracy Socjalistycznej. Powstało ponad 400 brygad pomocy racjonalizatorom.

maj

Realizując postulaty ZMS St. KKFiT udostępnił młodzieży boiska i stadiony sportowe. KW ZMS zainicjował akcję „Otwartych boisk”.

czerwiec

Plenum KW PZPR podjęło uchwałę „O niektórych problemach pracy ZMS”. Uchwała ta stała się podstawowym dokumentem kierującym pracą ZMS i określającym obowiązki organizacji partyjnych w pracy z młodzieżą.

Otwarty został kolejny klub-kawiarnia „Krańc Taneczny” na Powiślu. Był to klub letni pod gołym niebem.

W porozumieniu z Dyrekcją „Żegluga na Wiśle” otwarty został pływający klub-kawiarnia

na statku spacerowym „Syrena”. Służył on warszawskiej młodzieży przez dwa letnie sezony.

W IV Olimpiadzie „Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym” wzięło udział 44 tys. uczniów z 82 szkół warszawskich.

29 sierpień

Odbyła się warszawska narada aktywu na temat rozszerzenia pracy ideologicznej ZMS w Warszawie. Referat wygłosił I Sekretarz KW ZMS tow. Sierakowski. Narada ta zapoczątkowała szeroką pracę wyjaśniającą młodzieży i członkom ZMS problemy wynikające z XIII Plenum KC PZPR.

lipiec — sierpień

W letniej akcji obozowej ZMS wzięło w tym roku udział 3700 członków. Po raz pierwszy zorganizowane zostały obozy naukowo-badawcze studenckich organizacji ZMS z SGGW, UW, AM. W leśnych i żniwnych OHP pracowało 995 uczniów i 685 studentów. Za granicę wyjechało 1200 młodych warszawiaków. W imprezach sportowych organizowanych przez grupy i KD ZMS wzięło udział ponad 15 tys. ZMS-owców.

wrzesień

Warszawska młodzież podjęła „Czyn na XX-lecie PRL” Jako kontynuację sztafety „Młodzież 5-latce”. Na Pradze Płn. powstała pierwsza Dzielnicowa Rada Organizacji Szkolnych ZMS.

listopad

W 45 rocznicę powstania Komsomołu KW ZMS zorganizował seminarium poświęcone doświadczeniom w pracy WLKZM.

W seminarium wzięli m. in. udział komсомolcy z Ambasady ZSRR i Północnej Grupy wojsk radzieckich, stacjonujących w Polsce.

W 1963 roku młodzież przepracowała przy porządkowaniu Warszawy 600 tys. godzin wykonując pracę wartości 4447 tys. zł.

227 TOHP skupiało 24250 uczniów, a wartość prac wynosiła 1,5 mln zł.

Plenum KW ZMS przyjęło program działania organizacji warszawskiej do VI Konferencji Sprawozdawczo - Wyborczej. Plenum skierowało do grup list precyzujący główne kierunki działania. Plenum KW ZMS zwolniło z obowiązków I Sekretarza KW tow. Waldemara Sierakowskiego, który objął obowiązki Szefa Sztabu Złotu Młodzieży na XX-lecie PRL, i z obowiązków Sekretarza KW tow. Stanisława Waszkiewicza, który przeszedł do innej pracy, a na ich miejsce wybrano I Sekretarzem tow. Alicję Iskierko, Sekretarzem tow. Janusza Kubasiewicza.

W pochodzie 1-majowym kolumna ZMS

ROK 1964

styczeń

Powołany został Międzyorganizacyjny Warszawski Sztab Złotu na XX-lecie PRL. Szefem Sztabu, w skład którego weszli również przedstawiciele ZHP i ZSP, został Sekretarz KW ZMS tow. Krystyn Dąbrowa.

Sztab kierował całokształtem przygotowań młodzieży warszawskiej do Złotu, współdziałał ze Sztabem Centralnym w zapewnieniu uczestnikom Złotu właściwych warunków pobytu w stolicy, rekrutował aktyw ZMS do służb informacyjnych, przewodnickich i do Milicji Złotowej.

marzec

Po raz pierwszy z inicjatywy ZMS odbyło się w klubie „Uśmiech” uroczyste wręczenie 18-latkom dowodu osobistego.

kwiecień

Cała organizacja, wszystkie grupy działania ZMS zapoznały się z tezami KC PZPR przed IV Zjazdem PZPR. W następnym etapie, aktyw robotniczy ZMS uczestniczył w dyskusjach organizacji partyjnych, w KSR-ach, gdzie zgłaszano wnioski i postulaty przedzjazdowe.

20 lipiec

Na uroczystym spotkaniu w Teatrze Współczesnym uczestnicy „Czynu XX-lecia PRL” podsumowali wyniki współzawodnictwa. Zre-

alizowano zadania produkcyjne wartości ok. 105 mln zł i przepracowano przy porządkowaniu Warszawy ponad 150 tys. godzin. Wy różniły się organizacje zakładowe Huty „Warszawa”, FSO, WSK-Okęcie.

21 lipiec

Młodzież Warszawy powitała uczestników podsumowania „Czynu na XX-lecie PRL” z całego kraju. Z tej okazji odbył się wielki wiec pod pomnikiem „Warszawskiej Nike”.

22 lipiec

Defilada uczestników Zlotu Młodzieży na XX-lecie PRL. Po defiladzie na placach Warszawy i nad Wisłą do późnej nocy trwały festyny i zabawy. Aktywiści ZMS spełniali na Zlocie rolę gospodarzy, przewodników, opiekunów, informatorów i porządkowych.

czerwiec

Plenum KW ZMS przedyskutowało problemy sytuacji socjalno-zawodowej młodzieży Warszawy. W szczególności zajęto się problemami kwalifikacji i awansów, doksztalcania i możliwościami uzyskiwania mieszkań. Plenum przyjęło uchwałę oraz postulaty skierowane do władz miejskich, Zw. Zaw. i kierownictw przedsiębiorstw.

Plenum zwolniło z obowiązków Sekretarza KW ZMS tow. Maksymiliana Grochowskiego, wybierając na jego miejsce tow. Jerzego Wajszczuka oraz na społecznego Sekretarza KW ZMS tow. Andrzeja Kupicha.

lipiec – sierpień

Obozowa akcja letnia, łącznie z obozami zlotowymi zamknęła się liczbą 5304 uczestników. Głównym tematem dyskusji obozowych było zapoznanie się z dorobkiem XX-lecia PRL. Na obozach i podczas innych imprez ponad 5 tys. młodych warszawiaków zdobyło sportowe odznaki XX-lecia.

Do pracy w leśnych, żniwnych i budowlanych hufcach OHP wyjechało z Warszawy 375 studentów i 1330 uczniów. Po raz pierwszy uczniowie warszawskich szkół budowlanych zorganizowali hufce budowlane.

Niektóre obozy podjęły prace społeczne na terenach obozowych np. obóz KD Śródmieście zbudował odcinek drogi w pow. Łosice.

24–25 październik

Odbyła się VI Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza warszawskiej organizacji ZMS. W Konferencji obok delegatów i zaproszonego aktywu uczestniczyli: I Sekretarz KW PZPR tow. Stanisław Kociołek, I Sekretarz KC ZMS tow. Marian Renke, Sekretarz KC ZMS tow. Wiesław Adamski.

Po dyskusji Konferencja przyjęła uchwałę i wybrała nowe władze. I Sekretarzem KW ZMS został tow. Krystyn Dąbrowa, Sekretarzami: Janusz Kułasiewicz, Wiesław Nowosielski, Adam Pużyński, członkami Sekretariatu tow. tow. K. Aleksiejew, A. Dąbrowski, Z. Domański, W. Fronczak, T. Łapiński, R. Łąkowski, M. Stykowski, O. Zaborska.

Konferencja wybrała również 50 delegatów na III Zjazd ZMS.

30 październik

Po raz pierwszy w kraju nadano tytuł Budowy Pracy Socjalistycznej. Na wniosek KW ZMS i ZO ZZ PB i PMB otrzymał go „Mostostal” — najlepsza budowa Strony Wschodniej.

3 listopad

Zakończona została wystawa prac uczestników Kursów technicznych UR w Wolskim Uniwersytecie Robotniczym ZMS. Ponad 8 tys. zwiedzających obejrzało m. in. urządzenia telewizji przemysłowej, zdalnie sterowane modele żurawia, ciągnika i samochodu, makietę oświe-

tlenia miasta-przyszłości, zółwia cybernetycznego. Ekspozycje te wykonali słuchacze WUR.

2 listopad

Plenum KW ZMS uchwaliło plan przygotowań Warszawskiej Organizacji ZMS do III Zjazdu. Jednocześnie ustalone zostały zasady planowania w grupach i instytucjach ZMS w Warszawie.

12 listopad

Utworzony przez KW ZMS „Teatr Małych Form” po debiucie z programem „Wielka Wystawa” przygotował następny program pt. „Osiem Krzesel czyli Cześć Pieśni”. Kierownikiem i reżyserem Teatru był Wojciech Młynarski.

21 listopad

W sali klubu Wojsk Obrony Powietrznej Kraju odbyło się spotkanie żołnierzy i młodzieży z delegatami na III Zjazd ZMS.

27 listopad

KW ZMS zapoczątkował cykl spotkań aktywu ZMS z Budowniczymi Polski Ludowej. Pierwszym gościem aktywu ZMS był profesor Oskar Lange, członek KC i Zastępca przewodniczącego Rady Państwa. Treścią spotkania były problemy planowania i zarządzania gospodarką narodową. W następnych wzięli udział:

- prof. Władysław Krasnowiecki, który mówił o problemach współczesnego teatru,
- członek BP KC PZPR, Marszałek Polski Marian Spychalski, tematem spotkania było wojsko a młodzież, kształtowanie zaangażowanych postaw i problemy ludowej obronności,
- Konstanty Dąbrowski — Prezes NIK, dyskutowano problem praworządności i kontroli społecznej,
- Czesław Wycech — Marszałek Sejmu PRL, tematem była praca Sejmu PRL,

- Jarosław Iwaszkiewicz — Przewodniczący ZLP podzielił się swymi uwagami na temat współczesnej literatury.
- Mieczysław Moczar — członek KC PZPR, minister Spraw Wewnętrznych mówił o walkach AL i GL w okresie okupacji.

28 listopad

Na wniosek KW ZMS Sekretariat KC ZMS nadał Nadwiślańskiej Jednostce KBW Złote Odznaczenie im. Janka Krasickiego. Nadwiślańska Jednostka KBW im. Czwartaków AL ściśle współpracowała z warszawską organizacją ZMS. Szczególnie zasłużyła się w organizowanych przez ZMS pracach społecznych dla Warszawy.

listopad – grudzień

Organizacje ZMS w warszawskich zakładach przemysłowych zainicjowały ruch pod nazwą „Mój pierwszy wniosek racjonalizatorski”. Do końca roku w samym FSO zgłoszono ponad 170 wniosków.

10 grudzień

Plenum KW ZMS z udziałem warszawskiej delegacji na III Zjazd ZMS dokonało podsumowania pracy przedzjazdowej, omówiło postulaty zgłaszane na zebraniach w trakcie kampanii sprawozdawczo - wyborczej, spotkań z młodzieżą itp.

W Plenum wziął udział Sekretariat KC ZMS. W trakcie posiedzenia tow. Jenciak w imieniu młodzieży zakładu T-12 zadeklarował podjęcie produkcyjnych wart zjazdowych.

12 grudzień

Delegaci Warszawy na III Zjazd ZMS spotkali się z Sekretariatem KW PZPR. Sekretariat KW zapoznał delegację z najważniejszymi aktualnymi problemami Warszawy.

17–19 grudzień

Obradował III Zjazd ZMS. Na Zjeździe w imieniu warszawskiej delegacji zabrali głos tow. J. Korzeniowska, K. Dąbrowa i W. Fronczak.

ROK 1965

4 styczeń

Członek Biura Politycznego KC PZPR, Marszałek Polski Marian Spychalski przyjął delegację warszawskiej organizacji ZMS. Tematem rozmowy były aktualne zagadnienia pracy ZMS na terenie stolicy oraz problemy patriotycznego wychowania młodzieży.

7 styczeń

Prezydium Zarządu Stołecznego ZMS dokonało oceny ruchu współzawodnictwa. Stwierdzono poważny rozwój liczby brygad współzawodniczących o tytuł BPS. O tytuł ten współzawodniczyło ok. 2,5 tys. pracowników. Liczba brygad mających tytuł BPS im. XX-lecia PRL wynosiła 480.

17 styczeń

W XX rocznicę wyzwolenia Warszawy młodzież Ochoty spotkała się z byłymi żołnierzami Gwardii i Armii Ludowej: Zofią Jaworską („Danką”) — ostatnią przewodniczącą ZG ZWM podczas okupacji, gen. bryg. Tadeuszem Pietrzakiem („Tadkiem”) — żołnierzem batalionu „Czwartaków”, z-cą członka KC PZPR Januszem Chylińskim („Jankiem”) — członkiem warszawskich grup bojowych i innymi.

Goście podzielili się wrażeniami z okresu walk o wolność.

Na zakończenie spotkania młodzież Ochoty uchwaliła rezolucję w której protestowała prze-

ciwko projektowi ustawy o przedawnieniu zbrodni hitlerowskich w NRF i wzywała młodzież niemiecką i młodzież całego świata do walki przeciw przebaczeniu zbrodniarzom.

W związku z decyzją Zarządu Stołecznego ZMS likwidującą Wydział Studencki Z. St. i powierzającą kierowanie organizacją studencką Okręgowemu Zarządowi Studenckiemu, odbyła się środowiskowa studencka Konferencja ZMS.

Referat programowy wygłosił dotychczasowy kierownik Wydziału Studenckiego Z. St. ZMS tow. Andrzej Majkowski. Po dyskusji, która skupiła się głównie na problemach pracy ideowo-politycznej przyjęto uchwałę i wybrano Okręgowy Zarząd Studencki ZMS. Przewodniczącym OZS ZMS został tow. Andrzej Majkowski.

W Konferencji wziął udział przewodniczący ZG ZMS tow. Stanisław Hasiak i przewodniczący Z. St. ZMS tow. Krystyn Dąbrowa.

18 styczeń

W auli Politechniki Warszawskiej odbył się 10-tysięczny wiec studentów Warszawy protestujących przeciw przedawnieniu hitlerowskich zbrodni. Zebrani przyjęli rezolucję w formie listy do rządu NRF.

28 styczeń

Prezydium Z. St. ZMS dokonało oceny 4 warszawskich UR-ów. Kształciło się w nich 7000 słuchaczy w zakresie szkoły podstawowej, kursów zawodowych, językowych, wyrównawczych, przygotowujących na studia, kursach mistrzowskich i kwalifikacyjnych. UR-y podjęły pracę z tzw. młodzieżą trudną i prowadzą zajęcia wszechnicowe z dziedziny wiedzy politycznej.

styczeń

Wydział Propagandy Z. St. ZMS wspólnie z Wydziałem Kultury St. RN ogłosił ogólnopolski konkurs na piosenkę młodzieżową. W wyniku nadesłano 300 tekstów piosenek. Przyznano główne nagrody piosenkom „To nie grzech” i „Spacer przy księżycu” Sadowskiego.

5 luty

Plenum Z. St. ZMS z udziałem delegatów na III Zjazd ZMS i szerokiego aktywu przedyskutowało zadania wynikające z X Konferencji Warszawskiej PZPR i III Zjazdu ZMS.

Plenum poświęciło wiele uwagi sprawom rozwojowi ruchu oszczędzania na mieszkania, dokształceniu zawodowemu oraz zintensyfikowaniu pracy wśród młodzieży szkół zawodowych. Szeroko przedyskutowano także problemy młodzieży zatrudnionej w spółdzielczości, rzemiośle i handlu.

12–18 luty

W związku z bombardowaniem DRW przez kilka dni młodzież pikietowała z transparentami przed ambasadą USA. Odbyło się również kilka protestacyjnych demonstracji i wieców.

marzec

Warszawska Komisja OHP przy Z. St. ZMS rozszerzyła współpracę z Wydziałem Zatrudnienia St. RN i warszawskimi zakładami w sprawie niepracującej młodzieży. Zorganizowano Hufce pracy młodocianych w WFTSz, Przeds. Robót Wykończeniowych, Warsz. Fabryce Sprzętu Spawalniczego, Zakł. Remontu Maszyn Poligraficznych, Zakł. Materiałów Lampowych i w WZT.

Zarząd Stołeczny ZMS powołał Radę Sportu i Turystyki, złożoną z doświadczonych w tej

dziedzinie działaczy ZMS-owskich i współpracujących z ZMS. Rada postanowiła oprócz rozszerzenia działalności sportowo-turystycznej, w pierwszym etapie szczególną uwagę zwrócić na szkolenie organizatorów sportowo-turystycznych spośród młodzieży. Przewodniczącym Rady został tow. Janusz Kubasiewicz, wiceprzewodniczący Z. St. ZMS.

27 marzec

Zarząd Stołeczny ZMS, Stołeczna Rada Narodowa i Redakcja „Sztandaru Młodych” w związku z 700-leciem miasta ogłosiły konkurs na prace społeczne przy porządkowaniu Warszawy pod hasłem: „Zakochani w... swoim mieście”. Konkurs trwał od 1 kwietnia do 30 października 1965 r. W konkursie wzięło udział 20.921 osób, przepracowano 80.350 godzin i wykonano prace wartości ponad 520 tys. zł. Nagrodzono 12 zespołów współzawodniczących. Pierwsze miejsce zajął zespół FSO.

7 kwiecień

Plenum Z. St. ZMS, w związku ze zbliżającymi się wyborami do Sejmu i Rad Narodowych, omówiło szeroko i kompleksowo problem pracy organizacji w miejscu zamieszkania. Przedyskutowano dotychczasowe doświadczenia kół terenowych i omówiono warunki ich rozwoju. Szczególnie dużo miejsca w dyskusji zajęły problemy kształtowania postaw młodzieży poza miejscem pracy i nauki. Podjęto szereg organizacyjnych postanowień, dotyczących skierowania aktywu do Komitetów FJN, ORMO, objęcia kół terenowych patronatami organizacji zakładowych. Postanowiono dążyć do utworzenia w każdym osiedlu koła terenowego ZMS. Plenum powołało Stołeczną Radę Terenowego Działania.

W dalszym ciągu obrad Plenum omówiło zadania ZMS w kampanii wyborczej do Rad Narodowych i Sejmu.

kwiecień

W Stołecznej ORMÓ pracowało w 1965 r. 1140 członków ZMS, co stanowiło 13,7% ogólnej liczby ORM-owców Warszawy. Z-cą Szefa Sztabu Stołecznego ORMÓ został tow. Janusz Kubasiewicz — wiceprzewodniczący Z. St. ZMS.

Zakończony został oficjalnie patronat ZMS nad budową Strony Wschodniej ulicy Marszałkowskiej. Młodzież przepracowała tam przy robotach rozbiórkowych 40 tys. godzin, brała też udział w pracach porządkowych, organizowała hufce pracy.

Ponad 200 razy interweniował Sztab Patronatu w sprawach przyspieszenia różnego rodzaju dostaw. Zorganizowano współzawodnictwo o tytuł Budowy Pracy Socjalistycznej, które przyniosły zwycięstwo „Mostostalowi”.

28 kwiecień

Plenum Stołecznego Komitetu FJN przyjęło platformę wyborczą i wyłoniło kandydatów na radnych do Stołecznej Rady Narodowej. Wśród Kandydatów znalazło się 15 ZMS-owców.

4 maj

Młodzież Warszawy spotkała się w Filharmonii Narodowej z byłymi więźniami obozu koncentracyjnego Mauthausen-Gusen w rocznicę wyzwolenia tego obozu.

16 maj

Zgodnie z decyzją Zarządu Stołecznego ZMS obchodzono „Dzień Młodego Wyborcy”. W dniu tym 20 tys. młodzieży pracowało w 19 punktach miasta. Po południu młodzież spotkała się z kandydatami na posłów i radnych.

25 maj

W ogólnopolskim finale Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym zwyciężył ZMS-owski zespół warszawskiej szkoły Liceum Ogólnokształcącego Nr VIII.

maj

Kilkadziesiąt spotkań odbyli młodzi kandydaci na radnych Stołecznej i Dzielnicowych Rad Narodowych z młodzieżą Warszawy.

Ok. 10 tys. ZMS-owskich aktywistów pracowało w Obwodowych Komisjach Wyborczych, Komitetach FJN, Zespołach Agitacyjnych. Wszystkie ZD uruchomiły punkty informacyjno-propagandowe dysponujące materiałami, udzielające informacji i przyjmujące postulaty. W wyborach do St. RN wybrano radnymi 7 ZMS-owców. Z St. ZMS skierował ponadto 18 ZMS-owców w skład Komisji Rady.

Prezydium Z. St. ZMS powołało Młodzieżowy Zespół Radnych.

czerwiec

Odbyła się Ogólnowarszawska Sesja Popularno-Naukowa — wynik całorocznych prac szkolnych kół ZMS. Najwyższe oceny uzyskały referaty LO nr 5 („Walka z kolonializmem”) oraz Technikum Przemysłu Spożywczego i Liceum Pedagogicznego Nr 5.

Ogółem w tym roku szkolnym odbyły się sesje popularno-naukowe w 23 szkołach.

lipiec

W ramach OHP wyjechało do pracy 2100 uczniów i studentów. 860 uczniów szkół budowlanych i mechanicznych wraz z 260 studentami pracowało w przedsiębiorstwach budownictwa rolniczego.

1–7 wrzesień

Odbył się w Powsinie obóz-seminarium młodzieżowych radnych Stołecznej i Dzielnicowych

Rad Narodowych. Na obozie, zorganizowanym przez Z. St. ZMS przy pomocy St. RN, radni zapoznali się z podstawowymi problemami miasta, systemem pracy rad i przedyskutowali zasady pracy Zespołu Młodych Radnych.

18 wrzesień

Z. St. ZMS i Warszawski Aeroklub zorganizowały Mistrzostwa Spadochronowe Warszawy. W łącznej punktacji pierwsze miejsce zajął M. Sugzola, zdobywając puchar Z. St. ZMS.

listopad

Z. St. ZMS nawiązał ścisły kontakt ze Sztabem Wojskowym m. st. Warszawy. Na zwołanej z inicjatywy ZMS Konferencji kierownictw organizacji młodzieżowych Warszawy z kierownictwem Sztabu ustalono kierunki i plan pracy oraz powołano zespół koordynujący pracę organizacji młodzieżowych w tej dziedzinie.

6 grudzień

Staromiejski Dom Kultury ZMS powołał Koło Młodych Twórców z sekcjami: literacką, plastyczną, muzyczną.

Koło organizowało spotkania z wybitnymi twórcami oraz prowadziło „Giełdę Młodych” i „Turniej jednego wiersza”.

W 1965 r. „Galeria Sztuki Współczesnej” SDK-a ZMS zorganizowała 13 wystaw, które obejrzało ok. 6500 widzów.

Spotkanie z tow. Marianem Spychalskim — Marszałkiem Polski — Budowniczym Polski Ludowej

ROK 1966

styczeń

Amatorski Zespół Artystyczny ZMS „Aknif” kierowany przez tow. Jerzego Sokołowskiego, który w roku 1965 dał trzy premiery i 35 przedstawień otrzymał za całokształt działalności społecznej i artystycznej nagrodę Centralnej Komisji Koordynacyjnej d/s Upowszechniania Kultury.

19 luty

Egzekutywa KW PZPR omawiała problemy pracy ZMS w zakładach przemysłowych.

W przyjętej uchwale Egzekutywa uznała za podstawowe zadania ZMS w tym środowisku kształtowanie poczucia współgospodarzenia w zakładzie, rozwój współzawodnictwa, troskę o kwalifikacje i szybką adaptację młodych w miejscu pracy oraz poważny wzrost liczebny robotników w ZMS.

Sformułowano szereg zadań dla instytucji i organizacji partyjnej, związków zawodowych i rad narodowych.

13 marzec

Odbyła się VII Warszawska Konferencja Sprawozdawczo - Wyborcza ZMS. W Konferencji obok delegatów wzięła udział Egzekutywa KW PZPR z I Sekretarzem St. Kociołkiem, Przewodniczący Prezydium St. RN tow. Janusz Zarzycki, Przewodniczący ZG ZMS tow. Stanisław Hasiak.

Referat zagajający dyskusję wygłosił Przewodniczący Z. St. ZMS tow. Krystyn Dąbrowa.

Dyskusja dotyczyła najżywotniejszych problemów młodzieży, pracy ideowo-wychowawczej w miejscu pracy i zamieszkania, zaangażowania w pracę i naukę. W trakcie dyskusji przemawiał Sekretarz KW PZPR tow. Z. Żandarowski i Przewodniczący ZG ZMS tow. St. Hasiak.

Przyjęto program działania ZMS na lata 1966/67 i wybrano nowe władze.

Przewodniczącym Z. St. ZMS został tow. Andrzej Majkowski, Wiceprzewodniczącymi tow. tow. Ryszard Grygiel, Ryszard Huterski, Władysław Polesiński i Jerzy Stefański. Członkami Prezydium: tow. tow.: Andrzej Bajorek, Jadwiga Forycka, Wiesław Fronczak, Jan Ignaczak, Wiktor Matusz, Marek Starczewski, Maciej Stykowski i Stanisław Walenta.

kwiecień

Warszawska organizacja ZMS uczestniczyła w uroczystościach „Miesiąca Pamięci”. W wielu punktach Warszawy ZMS-owcy zaciągnęli warty honorowe, składali wieńce. Organizowano wieczory wspomnień.

28 kwiecień

W klubie-kawiarni ZMS „Uśmiech” odbyło się spotkanie Warszawskiego aktywu ZMS, w którym uczestniczyli: Przewodniczący ZG ZMS Stanisław Hasiak, Sekretarz KW PZPR Zdzisław Żandarowski, Wiceprzewodniczący Prezydium St. RN Jerzy Wołczyk.

Czołowi aktywiści udekorowani zostali Odznaczeniami im. Janka Krasickiego oraz odznakami „Zasłużony dla Warszawy”.

maj

W imprezach sportowo-turystycznych „Zgadywanki Terenowej”, organizowanej wspólnie z TKKF wzięło udział ponad 8 tys. młodzieży.

23 czerwiec

Na Placu Teatralnym odbyło się uroczyste zakończenie roku szkolnego, połączone z wręczeniem świadectw dojrzałości najlepszym uczniom.

30 czerwiec

Odbyło się Plenum Z. St. ZMS poświęcone udziałowi ZMS we współgospodarzeniu zakładem. Plenum wskazało na konieczność rzeczywistego udziału organizacji ZMS we wszystkich formach samorządności robotniczej.

19 lipiec

W Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki, Zarząd Stołeczny ZMS zorganizował spotkanie warszawskich uczestników manifestacji, w której wzięło udział 3 tys. osób.

W spotkaniu uczestniczyli: I Sekretarz KW PZPR tow. Stanisław Kociołek, Przewodniczący St. KFJN — Andrzej Borodzik, Przewodniczący ZG ZMS — Stanisław Hasiak.

12 organizacji ZMS udekorowano młodzieżową Odznaką Tysiąclecia.

Uczestnicy spotkania wystosowali apel do młodzieży Warszawy, zapraszający ją do udziału w manifestacji.

Wystosowano również solidarnościowy list do młodzieży Wietnamu.

22 lipiec

3500 członków warszawskiej organizacji ZMS uczestniczyło w defiladzie tysiąclecia.

Warszawski ZMS jako gospodarz przyjmował wspólnie z ZHP i ZSP 20-tysięczną rzeszę młodzieży, organizując dla nich zabawę i wypoczynek.

sierpień

W dniach 10—20 sierpnia w Ośrodku Zarządu Stołecznego ZMS w Mierkach k/Olsztynka zor-

ganizowany został I Międzynarodowy Obóz Młodzieży. Na I MOM-ie przebywały 62 osoby z ZSRR, NRD, Węgier i Bułgarii oraz 80 aktywistów warszawskiej organizacji ZMS.

9 październik

Z okazji rocznicy powstania Wojska Polskiego 3000 ZMS-owców wraz ze społeczeństwem Warszawy uczestniczyło w uroczystym ślubowaniu absolwentów szkół oficerskich Wojska Polskiego.

11 październik

Aktyw warszawskiej organizacji ZMS spotkał się w Staromiejskim Domu Kultury ZMS z Ambasadorem NRD tow. Karłem Mewisem. Było to pierwsze z cyklu spotkań z Ambasadoremi Krajów Demokracji Ludowej.

8 grudzień

IV Plenum Zarządu Stołecznego ZMS z udziałem szerokiego aktywu omówiło „Kierunki i zadania warszawskiej organizacji ZMS w pracy ideowo-wychowawczej”.

Po dyskusji Plenum przyjęło robocze wnioski w sprawie ideowo-politycznego kształcenia młodzieży.

17 grudzień

W Sali Kongresowej, z udziałem 4,5 tys. członków ZMS, odbył się wiec potępiający agresję amerykańską w Wietnamie i solidaryzujący się z bohaterskim narodem wietnamskim walczącym o wolność.

27 grudzień

Egzekutywa Komitetu Warszawskiego PZPR omawiała aktualną działalność organizacji ZMS w szkołach warszawskich oraz zamierzenia w tym zakresie na rok 1967.

grudzień

Pierwsze patrole ZMS-owskiego młodzieżowego ORMO rozpoczynają służbę. Przy Zarządach Dzielnicowych ZMS skupiono 200 ORMO-wców — członków ZMS.

Prezydium VII Warszawskiej Konferencji Sprawozdawczo-wyborczej ZMS

ROK 1967

8 luty

W Sali Filharmonii Narodowej Zarząd Stołeczny ZMS wspólnie z WKZZ zorganizował ogólnowarszawską naradę młodych przodowników pracy, w której wzięło udział 450 przedstawicieli warszawskich zakładów pracy.

W naradzie uczestniczyli: I Sekretarz KW PZPR tow. Stanisław Kociołek, Sekretarz CRZZ — Czesław Wiśniewski, Przewodniczący WKZZ — Tadeusz Gutkowski, Sekretarz ZG ZMS — tow. Władysław Laskowski.

Narada cmówiła i przyjęła program angażujący młodzież do realizacji zadań planu gospodarczego na lata 1966—1970.

18 luty

W ramach obchodów 25-lecia powstania PPR, w Staromiejskim Domu Kultury ZMS odbyło się spotkanie aktywu organizacji z Komendantem Głównym Milicji Obywatelskiej tow. Tadeuszem Pietrzakiem i redaktorem naczelnym „Chłopskiej Drogi” tow. Mieczysławem Róg-Świostkiem, którzy podzielili się z uczestnikami wspomnieniami z okresu powstania PPR i jej walki z hitlerowskim najeźdźcą.

Wartościowo, prof. dr. Stanisław Turakiewicz, 22 lat po przedstawieniu, m. in. przez członków Turakewicz, wyraża politycznej i ruchu międzynarodowym, a zwłaszcza w dziedzinie na SW, oraz: przedstawia na platformę ideowo-polityczną i z innymi przedmiotami zainstalacji. Wskazuje na to, że

[illegible][illegible]

W czasie spotkania omawiane zostały tyż niektóre sprawy dotyczące studentów, nowo zda ZSP jak i inne sprawy dotyczące życia w Zakładzie nauczycielskim.

[illegible]

92

WYSTAWIŁ: CZŁOWIEK
WOLNIEJ SOCJALISTYCZNEJ

Wystawiając się z deklaracją
ideową, programową i statutową
deklarację swą) akces do grupy
członków Związku Wiedzący
do politycznej.

Jan Kow-
29. XI. 57.

STATYSTYKA
WARSZAWSKIEGO
ZMS

Rozwój Warszawskiej organizacji ZMS

Rok	Ilość członków	Ilość kół	Młodzieży prac.	%	Robotników	%	Uczniów	%	Studentów	%
1957	2931	152	2881	90,8	2184	74,5	21	0,7	29	1,0
1958	10458	420	8055	77,0	6138	58,7	1833	17,5	570	5,4
1959	16045	665	11386	70,9	7962	49,6	3697	23,0	962	6,0
1960	34627	1081	20241	58,5	13921	40,2	11863	34,2	2523	7,3
1961	51478	1386	29881	58,1	21241	41,3	17723	34,4	3874	7,5
1962	44037	1496	22638	51,4	13166	29,8	16257	36,9	5143	11,6
1963	42203	1997	19201	45,5	11106	26,4	19144	45,3	3852	9,1
1964	52123	2339	23097	44,3	13513	25,9	23460	45,0	5566	10,6
1965	58741	2519	24748	42,1	14471	24,6	26976	45,9	7017	11,9
1966	57967	2843	23634	40,7	12610	21,7	26808	46,2	7525	12,9

Ilość i uczestnicy wycieczek zagranicznych

Rok	Ilość wycieczek	Ilość uczestników
1960	23	490
1961	24	685
1962	34	1361
1963	32	1095
1964	38	1421
1965	30	1161
1966	34	1383

UR-y w liczbach

Dzielnica	Data	Ilość uczestników kursów stałych	Ilość uczestników kursów wszechnicowych
Praga	1957—1966	13400	25000
Wola	1957—1966	16000	20000
Żoliborz	1961—1966	7860	11780
Ochota	1962—1966	15480	

Rozwój akcji wypoczynkowej prowadzonej przez Z. St. ZMS

Rok	Ilość obozów	Ilość uczestników obozów	Ilość uczestników akcji „Lato w mieście”
1958	6	435	15000
1959	11	850	35000
1960	21	2724	60000
1961	36	2344	95000
1962	63	3324	130000
1963	61	3729	140000
1964	73	4786	145000
1965	84	5061	113500
1966	90	5569	120000